

РЕЧ АУТОРА

Питање настанка сложених речи у руском и српском језику, као и њихово компарирање нису тако често тема научних интересовања и лингвистичких истраживања. Разлози томе су двојаки: док је у стручној литератури на руском говорном простору ово питање исцрпно истраживано и детаљно разјашњено, те је отуда простор за нова открића и теоријска померања минималан, дотле у српском дериватолошком микрокосмосу још увек нису сва тамна места осветљена, а и у литератури се могу прочитати различити, често опречни ставови, по многим питањима.

Као професор руског језика којем је дериватологија посебно блиска и изазовна дисциплина, покушала сам да практично применим своја знања из ове области и на материјал из српског језика, да поређењем два врло блиска и сродна словенска језика, будемо корак ближе решавању неких још увек отворених питања у области српске творбе.

Овај монографски рад управо разматра специфичности творбе сложених речи – творбене поступке, мотивске основе, средства која су коришћена за образовање сложеница и сраслица, било да она карактеришу дати тип или су својствена појединачним случајевима образовања.

Основни задатак ове монографске студије је да да обједињени приказ свих сегмената важних за сложене речи: дериватолошких, морфолошких, семантичких и стилистичких, а за поједине примере, када је то било посебно важно, чак и етимолошки.

Монографија је намењена како широј јавности заинтересованој за питања настанка сложених речи тако и студентима на курсу *Творба речи руског језика*.